

MAGAZYN

Po usunięciu radzieckich dyplomatów

Konfrontacyjny kurs USA

(Korespondencja z Nowego Jorku)

DECYZJA administracji Reagana o usunięciu ze Stanów Zjednoczonych 55 radzieckich dyplomatów stała się głównym wydarzeniem i czołową informacją na łamach amerykańskiej prasy. Decyzję przyjęło z zaskoczeniem, z pewnym niedowierzaniem, a jednocześnie jako widomy dowód tego, że w Waszyngtonie ponownie do głosu doszły koła skrajnie reakcyjne, konserwatywne i szowinistyczne. Te same koła, które w polityce konfrontacji z ZSRR upatrują najlepszą drogę do budowy amerykańskiej supremacji nad światem.

NIE MA najmniejszych wątpliwości, że decyzje o espluji radzieckich dyplomatów podjęto z zimno wykalkulowaną świadomością tego, że jest ona krokiem w kierunku generalnego pogorszenia stosunków na świecie, w kierunku wzrostu napięcia, nowej konfrontacji.

Słuchając informacji i komentarzy nadawanych przez amerykańską telewizję ma się wrażenie, że ma się do czynienia z nasilającą się kampanią przekonywania własnego społeczeństwa, uspokajania go i tłumaczenia, że administracja nie kieruje motywami szowinistycznej arogancji, jak to ma miejsce w rzeczywistości.

(Dokończenie na str. 3)

Strauss ponownie premierem Bawarii

BONN PAP. Przewodniczący CSU, Franz Josef Strauss, został w czwartek ponownie wybrany przez parlament Bawarii na premiera tego kraju związkowego RFN. Otrzymał 125 głosów; 72 deputowanych głosowało przeciwko. Po wyborach 12 października chędną dysponuje 123 mandatami w bawarskim Landtagu — absolutną większość. SPD ma 61 posłów, a „Zieloni”, którzy po raz pierwszy zasiadli w bawarskim parlamencie — 15.

42 posiriczenie Sesji RWPG

WARSZAWA PAP. 3 listopada br. w stolicy Socjalistycznej Republiki Rumunii — Bukareszcie — rozpoczęło się 42 posiedzenie sesji Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej.

Uzgodniono, że posiedzenie sesji odbędzie się na szczęblu szefów rządów państw członkowskich RWPG.

Marsz Pokoju w USA

NOWY JORK PAP. Uczestnicy odbywającego się w USA Marszu Pokoju przybyli do Nowego Jorku. Marsz Pokoju rozpoczął się 1 marca br. w Los Angeles.

Karika z kalendarza

3 rocznica amerykańskiej inwazji na Grenadę

25 PAŹDZIERNIKA 1983 r. oddziały amerykańskich „marines”, liczące 6 tysięcy żołnierzy, dokonały inwazji na Grenadę, małą karibską wyspę (344 km kw., 120 tys. ludności). Prezydent Reagan uzasadnił akcję USA koniecznością ochrony życia i wolności grupy obywateli amerykańskich — tysiąca studentów medycyny, przebywających na wyspie. Jednak za sadniczym powodem ataku było dążenie do położenia kresu niezależnej polityki władz wyspy i przywrócenie dominacji amerykańskiej.

Niezwykły asfalt

WIEN PAP. Austriacka firma „ZT Bitumen” wynalazła nowy asfalt, który pochłania znaczną część hałasu powodowanego przez przejeżdżające pojazdy. Zapewnia on także obniżenie szumu, jak gdy by liczbą samochodów zmniejszyła się o połowę, bądź zredukowała o jedną szóstą szybkość o 25 proc.

Inna cenna właściwość nowego asfaltu jest to, że pochłania wodę i szosa nawet podczas ulewnej deszczu pozostaje sucha. Dzięki temu na nawierzchni nie tworzy się lód. Duża elastyczność asfaltu zapobiega jego pęknięciom nawet przy gwałtownych zmianach temperatur. Przykretność opon do nowego asfaltu jest lepsza niż do zwykłego.

PL ISSN 0137-9240

Nr indeksu 35034

Kurier Szczeciński

PIĄTEK, SOBOTA, NIEDZIELA, 24, 25, 26 PAŹDZIERNIKA 1986 ROKU

Nr 208 (12 600)

Rok założenia 1945

Nakład: 170 000 egz.

Cena 12 zł

Sejm o Narodowym Planie Społeczno-Gospodarczym

Bez olśniewającej perspektywy...

PO TRZECH LATACH pracy nad projektem, rozlicznych i szerokich konsultacjach, rządowa wersja Narodowego Planu Społeczno-Gospodarczego przedstawiona została w czwartek 23 bm. Sejmowi. Po raz drugi zresztą, bo wcześniej w czerwcu ub. roku, posłowie wypowiadali się na temat koncepcji planu i wybrali do dalszego opracowania jego drugi wariant.

Międzywojewódzka

Szkoła Partyjna

Inauguracja

WIELOKROTNIENIE powtarzano na różnorodnych spotkaniach i partyjnych naradach, iż szkolenie polityczne ludzi zajmujących kierownicze stanowiska w

(Dokończenie na str. 2)

St. sierż. J. Mila

wśród laureatów konkursu

„Milicjant roku”

STANOWCZOŚĆ, opanowanie, refleks, szybkość decyzji, ale również płynność i elegancja ruchów i oczywiście doskonała znajomość prawa o ruchu drogowym — to podstawowe cechy, które decydowały o powodzeniu w finałowych eliminacjach konkursu „Milicjant służby ruchu drogowego roku 1985”.

Przez trzy dni w Warszawie trwał ten konkurs. Stanoło doń 20 milicjantów, wyłonionych w eliminacjach okręgowych.

Najlepszy okazał się sierż. sztab. Zbigniew Szczepocki z Katowic. On też otrzymał pierwszą nagrodę komendanta głównego MO. Pozostałe dwa miejsca zajęli sierż. Sergiusz Wróblewski z Siedlec i st. sierż. Janusz Mila ze Szczecina.

Zakończenie targów

„Kooperacja '86”

PONAD 300 wystawców z 11 państw wzięło udział w pięciodniowych III Międzynarodowych Targach Drobnej Wytwarzalności „Kooperacja '86”, które zakończyła się dziś w Poznaniu. Uczestniczyli w nich słownie reprezentanci firm przemysłowych, spółdzielczych, zakładów przemysłu terenowego i przedsiębiorstw polonijnych. Celem targów była głównie promocja polskiego eksportu oraz nawiązanie porozumień kooperacyjnych z firmami zagranicznymi.

O TRUDNYCH warunkach, w jakich przyjdzie nam realizować NPSG 1986—1990 mówilo się już wiele. Brak surowców, ludzi do pracy, starzejący się majątek produkcyjny, za dłużenia zagraniczne i ograniczenia energetyczne. — To pod stawowe bariery szybkiego wzrostu gospodarczego. Stąd m. in.

DZIŚ RANO Sejm wznosił obrady. Przedstawiane jest sprawozdanie Komisji polityki społecznej, zdrowia i kultury fizycznej, komisji planu gospodarczego, budżetu i finansów oraz komisji prac ustawodawczych o rządowym projekcie ustawy o zakładach i funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

Następnie komisja administracji spraw wewnętrznych i wymiaru sprawiedliwości oraz komisja prac ustawodawczych przedłożyła swe sprawozdanie o rządowym projekcie ustawy o zmianie niektórych przepisów prawa o wykroczeniach.

Przedstawiciele rządu odpowiadają na interpelacje i za pytania poselskie.

Program nasz wspólny

W Kamieniu Pomorskim zaczęto od siebie

ISTNIEJĄ powody, żeby w KMG PZPR poparte są społeczeństwu, rzeczywistość zauważyć istotne przemiany społeczno-gospodarcze zachodzące na terenie miasta i gminy Kamień Pomorski. O szeregu tamtejszych inicjatyw pisaliśmy już wcześniej, wymieniamy m.in. kompleksowe załatwienie sprawy gazu ziemnego, rozwój budownictwa, renowację starej zabudowy, budowę oczyszczalni ścieków i nowej szkoły.

Wszelkie działania administracji, społeczników, miejscowych zakładów pracy oraz członków partii skupionych w

Wszelkie działania administracji, społeczników, miejscowych zakładów pracy oraz członków partii skupionych w

Przebudowa w Gdańsku

Latarniowiec „Kiel” — żaglowcem...

GDĄSK PAP. Gdańska Stocznia Remontowa podpisała kontrakt ze szkoła morską w Bremerhaven (RFN) na dokonanie przebudowy liczącego już 80 lat wystużonego latarniowca o nazwie „Kiel” na 3-masztowy żaglowiec. Przez długie lata stał on na Morzu Północnym jako traktowa Gdańskiej Stoczni Remontowej. Ma ona wykonać fundamenty i posadówić w nich trzy maszty, zamontować stałe olinowanie, żurawiki do szalup ratunkowych, balast, „drogowy”. W połowie br. wycofano go z tej służby i nabyła go bremeńska szkoła morska z zamiarem dokonania przebudowy i wykorzystania dla celów żeglarskich.

Znając doskonale doświadcze

Jesienna randka z jesienną różą... CAF — M. Wuchowaniec

Tajemnica pioruna

OD lat naukowcy w wielu krajach świata przeprowadzają liczne doświadczenia, których celem jest opanowanie największego znanego źródła energii, czyli syntezę termojądrowej.

W PIORUNIE takim - po raz pierwszy zaobserwowanym około 300 lat temu i intruzującym przez ten czas wielu naukowców - mogą według Dijkhuisa występować szczególnie wiry, przyspieszające cząstki atomowe (szczególnie deuterony i atomy ciężkiego wodoru).

Co ma kot do AIDS?

Co ma kot do AIDS?

Retrowirusy atakują

NA początku przyszłego roku ukaże się w paryskich aptekach weterynaryjnych szczipka przeciwko kociej leukemii, przeciwko której rzękał na całym świecie zapadają na tę białaczkę, której przyczyną jest wirus, i to nie były jakieś "wirus z odległej przeszłości", tzw. retro-wirus.

Rzecz warta jest uwagi, bowiem leukemia kocia, a ściślej wywołujący ją wirus, ma wiele wspólnego z postrachem naszych czasów - AIDS.

BYŁ taki czas, kiedy się wy-dawało, że statki napędzane siłą wiatru powrócą na światowe trasy żeglugowe. Opinie te były powodowane szokiem wywołanym gwałtowną zwyżką cen na ropę naftową na początku lat siedemdziesiątych.

Wielki statek z małym żaglem

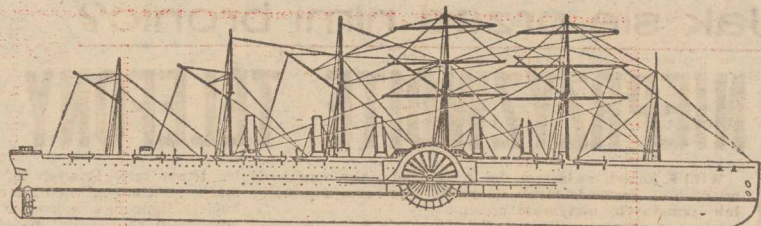
Komputer na tropie wiatru

Dlaczego tak się dzieje? Nikt z żeglugowego interesu nie udzi się, że ceny paliw w bliższej i dalszej perspektywie będą stabilne.

Z całą pewnością można obecnie stwierdzić, że nie powróży się już era wielkich żaglowych transportowców.

IDEA wiecznego lodu Antarktydy zaczęła tonięć po raz pierwszy kilkanaście lat temu, gdy amerykański paleontolog Peter Webb z Ohio State University i jego współpracownicy odkryli w Górach Transantarktycznych mikrocząstki pochodzenia morskiego.

Halina UŻYKA

POWYZSZY rysunek przedstawia „Great Eastern”, statek który wyprzedził epokę. Juliusz Verne poświęcił mu całą książkę - „Miasto pływające”.

czoro-rozwojowe przemysłu stoczniowego starają się wyjść na przeciw tym oczekiwaniom. Od przeszło dziesięciu lat intensyfikuje się badania nad możliwościami zastąpienia siłników dieslowskich nową generacją napędu węglowego.

Z całą pewnością można obecnie stwierdzić, że nie powróży się już era wielkich żaglowych transportowców. Potwierdzają to wyniki badań przeprowadzonych przez japońskiego armatora, Nippon Kokan.

IDEA wiecznego lodu Antarktydy zaczęła tonięć po raz pierwszy kilkanaście lat temu, gdy amerykański paleontolog Peter Webb z Ohio State University i jego współpracownicy odkryli w Górach Transantarktycznych mikrocząstki pochodzenia morskiego.

Odniesienie do obszaru rozciągającym się na około 300 km wzdłuż Gór Transantarktycznych ko rzewie i pnie krzewów oraz pyłki kwiatowe nie tylko wskazują na fakt ruchów pokrywy lodowej, ale również dowodzą, że w okolicy tej musiał istnieć klimat na tyle ciepły, że sprzyjał powstaniu polarktyjnego gęsto krzewami, a nawet lasami.

Kolejna zagadka

Las na Antarktydzie?

ANTARKTYDA JEST W PRZEWAŻAJĄCEJ CZĘŚCI kontynentem skał i lodu. Jeszcze do niedawna uczeni sądzili, że oglądany dziś krajobraz tego ładu jest taki sam od 15 milionów lat i nie ulegnie już zmianie.

Odniesienie do obszaru rozciągającym się na około 300 km wzdłuż Gór Transantarktycznych ko rzewie i pnie krzewów oraz pyłki kwiatowe nie tylko wskazują na fakt ruchów pokrywy lodowej, ale również dowodzą, że w okolicy tej musiał istnieć klimat na tyle ciepły, że sprzyjał powstaniu polarktyjnego gęsto krzewami, a nawet lasami.

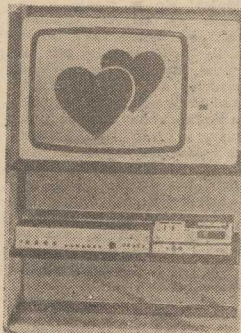
Zachodzi pytanie - skąd wzięły się lasy w tej części Antarktydy „od zawsze” (srozość lodowca trwa

Jobrazu Antarktydy byłaby wówczas przez ucozonych przeczołnają albo resztki roślin i pyłki przeniesione zostały na Antarktykę z innych kontynentów.

Ekspedycja prowadzona przez ucozonego amerykańskiego szuka więc obecnie szczątków owadów i innych stworzeń, które mogły żyć w lasach Antarktydy.

Wideo-mażeństwa

TECHNOLOGIE wideotelefoniczne są coraz tańsze i najprawdopodobniej już w niedalkiej przyszłości spełnią istotną rolę w tak ważnej usłudze jak kojarzenie małżeństw.

NIEDAWNA inauguracja filii Akademii Życia w Szczecinie wywołała w mieście wielkie zainteresowanie, atmosferę niemal sensacji. Ludzie, którzy tłumnie przybyli na otwarcie Akademii w „Słowianinie” przyciągnęli tu w równej mierze ideologia tej niezwykle uczelni, co osoba jej inicjatorów — **LUCYNY WINNICKIEJ**.

Oto wywiad, którego udzieliła „Kurierowi”.

— Przez wiele lat była pani wziętą aktorką, tysiące ludzi pamiętają pani znakomite role w „Pociągu”, „Matee Joannie od Aniołów” i w wielu innych filmach... Tymczasem już od dawna nie widać pani ani na ekranie ani na scenie. Czy zatem na rzecz obecnej działalności zerwała pani definitywnie z aktorstwem?

— JA nie lubię w ogóle słowa „definitywnie”, nigdy nie mówię nigdy... Być może więc jeszcze zechcę kiedyś wyjść na scenę, na plan. Jeśli jednak przyjmę rolę w filmie, to na pewno będzie to film ze szczególnym scenariuszem, w którym będę chciała przekazać pewne treści. A więc nie będzie to rola dla samego aktorstwa, lecz dla wyrażenia pewnej idei... W 1974 roku rzuciłam teatr. Coś jeszcze nakreśliłam w 1975 roku.

— Zaczynała pani swą karierę aktorską w Szczecinie...

— O tak! Był to pierwszy mój teatr. Byłam tu rok, nie, trochę dłużej... Przyjechaliśmy całą grupą z PWST. Pamiętam... pierwszą moją rolą była służąca w „Ślepych zaułku”, taki epizod, śmieszny. Bardzo mi wspominał ten czas, tą moją pierwszą pracę w życiu. Grałam potem w kilku szczyńskich przedstawieniach.

— Czy nie zgodzi się pani, że obecna działalność w Akademii Życia wiąże się w pewien sposób z aktorstwem, ze sztuką?

— W pewnej mierze — tak. Sztuka działa poprzez uczucia i wyobraźnię. My również w

Akademii uczymy się posługiwać słowem wyobraźnią i uczuciami. Staramy się także uświadamiać sobie wpływ słowa na życie człowieka. Słowo, które często wypowiadamy sami do siebie, działa twórczo. Nasza praca z tzw. afirmacjami polega na tym, że niejako programujemy swoje funkcjonowanie emocjonalne, fizyczne i psychiczne poprzez formułowanie pewnych myśli, używanie pewnych słów (a słowo to jeden z ważnych elementów sztuki aktorów). Sięgamy po muzykę, pro

wadząc sesje muzykoterapii, doceniaamy oddziaływanie poprzez kształty, barwy i ruch.

Wywiad tygodnia

może przyjąć każda grupa ludzi, instytucja czy klub.

Nasza centrala warszawska mieści się w Spółdzielczym Domu Kultury przy ul. Golebiowskiego. Pierwsza filia AZ powstała w Warszawie na Mokoto-

może przywrócić myślom i uczuciom równowagę. Pomagamy w tym właśnie filozofia Dalekiego Wschodu. Nikt jednak nie jest mistrzem, do końca życia. Człowiek przeżywa upadki, powinien jednak zawsze

— W Akademii mówicie do siebie per ty...

— Zwracamy się wprost, po imieniu, bez krepujących tytułów. W tej formie treści znacznie lepiej docierają do odbiorcy, ludzie porozumiewają się łatwiej. W atmosferze bezpośredniej, kameralnej pejkają bariery uprzedzeń, rodzi się sympatia między ludźmi.

— Jak więc z tą zasadą kameralności pogodzić tak wielką, masową imprezę jak dzisiaj

Pomysł dobrze o sobie — mówi Lucyna Winnicka

wie. Pierwsza poza stolicą — w Gdańsku, a druga w Szczecinie. Poza tym działają liczne grupy w innych miastach, przygotowujące się do otwarcia filii.

— Którą z idei Akademii, przeszczerzonych przeciw nam europejski grunt z kultury i tradycji dalekowschodniej, uważa pani za najważniejszą?

— Przekonanie o twórczej sile myśli. Ja sama w pewnym momencie uwierzyłam, że moje funkcjonowanie w ogromnym stopniu zależy ode mnie samej, od tego jak sama siebie zaprogramuję, jak myślę o sobie. Ja też w pewnej chwili pomyślałam o sobie: jestem młoda, ładna, pełna energii, a świat jest piękny. I te myśli kształtują moje postępowanie, moje życie. Pomyślałam więc dobrze o sobie — to pomaga. I że to ludzkich nieszczęść wynika z niewłaściwego, negatywnego myślenia o sobie samym i własnych możliwościach. Z wielkim zadowoleniem widzę wokół siebie na co dzień pozytywne rezultaty działalności Akademii Życia, spotrzęgam ludzi, którzy zmienili się, otrząsnęli z nieszczęść, niszczących emocji. Nie chodzi wcale o to, aby nie przeżywać głęboko zarówno chwil szczęśliwych, jak i dramatów, ale o to aby móc ponownie wrócić do harmonii z sobą. Ta zasada harmonii, równowagi w życiu człowieka i we wszechświecie — również domostwa idea hinduizmu.

— Czy pani — założycielka Akademii Życia potrafi już w pełni zapanować nad swymi myślami, oczyścić się z negatywnych emocji?

— Jestem normalnym człowiekiem. Nieraz denerwują mnie nawet drobniaki. Wiem już

umieć się podnieść. Moim bohaterem pozytywnym jest... „Wańka Wstańka”.

— Symbol Akademii jest jakby z dwóch półek. Ma na nim ten znak wyhaftowany na swetrze. Co on oznacza?

— Jest to znak pao — symbol harmonii, jedności świata, równowagi światła i ciemności, przyjemności i cierpienia, pierwiastka żeńskiego i męskiego, plusa i minusa, życia i śmierci, dobra i zła...

— Jak wykladacie w Akademii pojęcie dobra i zła?

— Tym zajmuje się etyka, religia, ideologia. My nie umyśmy w tych kategoriach światła, ani też postępowania ludzi. Staramy się doskonalić siebie, oceniać tylko siebie. Nawet walkę o pokój rozgrywamy w sobie starając się zasiać pokój. W myśli, harmonię w naszych sercach. Zgodnie z filozofią hinduizmu nie istnieje zło obiektywnie, choć funkcjonuje w tym systemie — nadrzędna zasada zwana ahimsa: „Nie niszczy życia, nie krzywdź!”

— sza, z tłumem ludzi, z megafonami, z kamerami?

— Rzeczywiście... To mi przy pomniało trochę atmosferę festiwalu filmowego. To na pewno nie to co ja chcę robić. Ale przecież jako aktorka, a od 8 lat — jako dziennikarka „Przekroju” (pracuję tam na etacie) doceniałam wartość środków przekazu, korzystam z nich dla rozprzagalnienia idei, które uważam za pozytywne. Nim nasze zespoły samopomocy emocjonalnej zaczęły funkcjonować same z siebie, w kameralnych warunkach, trzeba je pobudzić mocnym impulsem, pierwszym uderzeniem. I właśnie takie głośne imprezy dają im ten rozpęd. Dlatego właśnie akceptuję, choć nie bez wewnętrznych oporów udział w takich imprezach.

Przyznam, że nie oczekiwalibyśmy tak wielkiego zainteresowania, takiej rzeszy ludzi. Sądzę, że w czasie naszych dwóch spotkań udało się przekazać najważniejsze myśli Akademii. Myślę, że niejedni ze szczecińskich — uczestników naszej inauguracji zechcą zgłosić się do organizatorów filii w „Słowianinie” by razem z nami uczyć się żyć w zgodzie z sobą i z innymi.

— Dziękuję za rozmowę.
Rozmawiał: Janusz ŁAWRYNOWICZ

Rys. Henryk SAWKA

Statystycy zaglądną do garnka

WĘGIERSCY statystycy co dwa lata badają sytuację materialną rodzin robotniczych i inteligentnych, wykorzystując ankiety wypełniane przez 12 tys. rodzin. Badania te można uznać za reprezentatywne, chociaż — jak twierdzą sami statystycy — bardzo trudno jest pozyskać dla tego celu rodziny żyjące w dość nieuregulowanych warunkach oraz te o bardzo wysokich dochodach.

Ostatnie badania objęły 1985 rok i wykazały między innymi, że wydatki na konsumpcję i usługi w przeliczeniu na jednego członka rodziny wyniosły 43 tys. forintów w rodzinach robotniczych, 39 tys. w rodzinach rolniczych, 57 300 wśród pracowników umysłowych, w grupie rencistów 39 700. Rolnicy wydają na żywność 35 procent wliczając w to również własną produkcję przyzgodową, robotnicy 32,7, pracownicy umysłowi 26,1, a emeryci 41,2 procenta. Na użytki robotnicy przeznaczają 3 780 forintów rocznie, a pracownicy umysłowi 3 640. Ci ostatni wydają więcej na odzież, bo 5 700 w skali jednego roku, podczas gdy robotnicy 4 400. Jeszcze większa różnica na korzyść pracowników umysłowych istnieje w wydatkach na artykuły trwałego użytku, przeznaczają oni na nie 6 120 forintów, podczas gdy robotnicy tylko 3 670. Duże są też wydatki pracowników

umysłowych na usługi, w skali rocznej wynoszą one 9 860 forintów, podczas gdy w rodzinach robotniczych na ten cel przeznaczają 5 570 forintów. Jeśli chodzi o dane mówiące o możliwości rodzin węgierskich, statystyka podaje, że na 100 rodzin robotniczych przypada 37 socjochodów osobowych, pracowników umysłowych 63, wśród robotników własnym domkiem letniskowym dysponuje 6 spośród 100 rodzin, wśród pracowników umysłowych blisko 18. Różnice w zamożności wynikają przede wszystkim z dochodów, które są wyższe od zarobków robotniczych o 28 procent i bardziej racjonalnego gospodarowania nim. Badając tendencje ostatnich lat węgierska statystyka odnotowała, iż w ubiegłym roku spadek realnej wartości przeciętnego zarobku w stosunku do 1978 roku wyniósł 8 procent. W trudniejszej sytuacji znaleźli się też emeryci, większość odpowiada na tę niekorzystną zmianę zmniejszeniem przede wszystkim wydatków na odzież i przedmioty trwałego użytku na rzecz wydatków na żywność. Odnotowano też dalszy wzrost zainteresowania dorabianiem po godzinach pracy, co jest jednocześnie oznaką, iż większość mieszkańców Węgier nie godzi się z ewentualnym obniżeniem dotychczasowego standardu życiowego i odnosi się do zarówno do rodzin robotniczych, jak i pracowników umysłowych.

ROSS MACDONALD

POŻEGNALNE SPOJRZENIE

© 1969 by Margot Milic Survivors Trust
"THE GOODBYE LOOK"
Tłum. Zofia Zinserling

112

— Nie sprawiasz wrażenia osoby dręczonej poczuciem winy.
Odpowiedziała dopiero po chwili
— Masz rację. To nie była wina. To był zwyczajny ból. Wyrzekam się mojej prawdziwej miłości. Dla czego? Dla domu za sto tysięcy dolarów i kliniki za czterysta tysięcy. Gdyby to ode mnie zależało, nie chciałabym umrzeć ani w tym domu, ani w tej klinice. Wolalabym wrócić do jednego pokoju w Magnoli.
— Ale jej już nie ma. Czy nie za bardzo idealizujesz przeszłość?
— Może przesadzam — odparła z uśmiechem — Zawsze, jeśli chodzi o to, co było dobre. Kobiety, skłonne są zmyślać różne historie, gdy przedstawiają same siebie.
— Cieszy mnie, że mężczyźni nigdy tego nie robią. Roześmiała się.
— Idę do zakładu, że Ewa zmyśliła historię jabłka.
— I Adam zmyślił historię ogrodu.
Przełożyła się do mnie.
— Jesteś wariat. To diagnoza. Cieszę się, że powiedziałam ci to uszytko. A ty?
— Jakób wytrzymał. Czemu to zrobiłaś?
— Z różnych powodów. Masz w dodatku tę przewagę, że nie jesteś moim mężem.
— To napawająca rzecz, jaką kiedykolwiek usłyszałem z ust kobiety.
— Mówię poważnie. Gdybym powiedziała Ralphowi to co tobie, skończyłabym się jako osoba. Stałabym się po prostu jeszcze jednym z jego słynnych trofeów psychiatrycznych. Prawdopodobnie kaźniłby mnie wypchać i powiesić na ścianie swego gabinetu obok dyplomów. W pewnym sensie to właśnie zrobił — dodała.
Chciałem dalej wypytywać ją o męża, ale pora i miejsce nie były po temu, trwałem zresztą w postanowieniu, że nie wykorzystam sytuacji.
— Zapomnij o Ralphie. Co się stało z Sonnym?
— Znalazł sobie inną dziewczynę i z nią się ożenił.
— A ty jesteś zazdrosna?
— Nie. Jestem samotna. Nie mam nikogo.
Jeszcze raz połączyliśmy naszą samotność w czymś młodszym niż miłość, lecz słodszym niż własne ja. Ostatecznie nie pojechałem do swojego mieszkania w Zachodnim Los Angeles.

ROZDZIAŁ 25

Rano wyszedłem wcześniej, nie budząc Moiry. Mgła naciągnęła znad morza i spowiła dom na skale wraz z całym wybrzeżem Montevista. Bardzo powoli jechałem drogą między rzędami widmowych drzew.
Raptownie dotarłem do miejsca, gdzie skończyła się mgła. Przeciwno bezchmurne niebo. Jedynie parę rozmazanych smug po odrzutowcach. Udałem się do śródmieścia i zgłosiłem w komisariacie policji.
Lackland był w swoim pokoju. Elektryczny zegar na ścianie nad jego głową wskazywał punkt ósmą. Zaniepokolem się tym na moment, bo doznałem wrażenia, że Lackland za pomocą jakiejś siły nadprzyrodzonej ściągnął mnie tu znowu akurat o tej porze.
— Cieszę się, że pan wstąpił — powiedział. — Proszę siadać. Myślałem sobie właśnie, gdzie się wszyscy podzieli.
— Trop zawiódł mnie do San Diego.
— I, zabrał pan ze sobą swoich klientów?
— Ich syn miał wypadek. Pojechali do San Diego, żeby się nim zająć.
— Rozumiem. — Chwilę czekał, wykrzywiając i przygryzając wargi, jakby chciał je ukarać za zadawanie pytań — Jak: wypadek, jeśli to nie jest tajemnica rodzinna?
— Przede wszystkim zatrucie barbituranami. Doznał także obrażeń głowy.
— Zamach samobójczy?
— Możliwe.
Lackland gwałtownie wychylił się do przodu, przybliżając twarz do mojej twarzy.
— Po tym, jak załatwił panią Trask?
Na to pytanie nie byłem przygotowany, więc udzieliłem odpowiedzi wymijającej.
— Pierwszym podejrzanym o zabójstwo pani Trask jest Randy Shepherd.
— Tyle wiem — rzekł Lackland, wyraźnie dając do zrozumienia, że niczego się ode mnie nie dowiedział. — Z San Diego dostaliśmy wyczerpujący komunikat policyjny o Shepherdzie.
— Czy zawiera wzmiankę, że Shepherd znał Eldona Swaina z dawnych czasów?
Lackland przygryzł górną wargę.
— Wie pan o tym na pewno?
— Tak. Rozmawiałem z Shepherdem wczoraj, zanim padło na niego podejrzenie. Powiedział mi, że Swain uciekł z jego córka Rita, zabierając pół miliona dolarów. Najwiśdziej Shepherd uciął próbował chwycić część tych pieniędzy. Jest zresztą dość oczywiste, że to on namówił panią Trask, by wynajęła Sidneya Harrowa i przyjechała do Pacific Point. Wykorzystał ich, bo chciał zdobyć możliwie dużo informacji nie ponosząc ryzyka związanego z pojawieniem się tutaj.

(cda)

To nie takie trudne!

ZAPRASZAMY do rozwiązania kolejnej porcji rozrywek umysłowych. Prócz rozkoszy łamania głowy trud ten może przynieść również konkretne nagrody — każdy kto nadeśle pod adresem redakcji (termin 10-dniowy rozwiązanie wyłącznie na kartach pocztowych) rozwiązanie minimum dwóch zamieszczonych porcji weźmie udział w losowaniu 3 bonów PKO po 250 zł każdy.

ALGEBRAF

$$\begin{aligned} ABCD + AAE &= DFBG \\ - & \quad \quad \quad + \\ BHI + IC &= BBA \\ \hline AFDB \times I &= IFCJ \end{aligned}$$

* * *
Kalambur
Z Moskwy ksiądz i potok,
zbyt wysoko jest ruczaj,
zazwyczaj.

ANANIMOWKA

1	3	5	7	9	11
2	4	6	8	10	

1-2) w klubie sportowym „Stal” tego miasta grał A. Szarmach, 2-3) obok wopisty czuwa na przejściu granicznym, 3-4) hormon roślinny, 4-5) świętuje 18 listopada, 5-6) żołącznik, dówód, 6-7) nocny gryzoń nadrzeczny, 7-8) autor „Pautiny”, 8-9) autor poezji „Krokwie”, 9-10) Mateo (1547-1613), pisarz hiszp., 10-11) namiar.

KRZYŻÓWKA

1	2	3	4	3
5		7		
			4	6
6				
7	8	9	10	
		2		
11	1			5
		8		

Hasłem

POZIOMO: 5 — mieszkańcy słumsów, 6 — rodzaj ciągnika, 7 — ma cztery równe boki, 11 — pracuje w przedalniu;
PIONOWO: 1 — wystawność, luksus, 2 — chroni blat stołu kuchennego, 3 — wytwarza grzanki, 4 — soda rodzima, natron, 8 — madagaskarska małpka wielkości kota, 9 — długi gruby kij, 10 — korab.

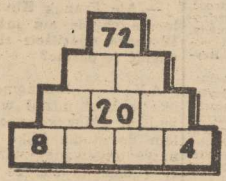
- 1 — zdra, drewnisko = 1 — 2 — 3 — 4 — 3 — 5 — 4.
- 2 — film z kowbojami i szeryfem = 6 — 7 — 8 — 9 — 7 — 2 — 10.
- 3 — miasto woj. z „Apena” = 11 — 12 — 7 — 13 — 8 — 14 — 15.
- 4 — jacht, który w 1956-68 opłynął Amerykę Płd. = 16 — 17 — 12 — 4 — 18 — 19.
- 5 — wręć w podkowie = 20 — 4 — 21 — 7 — 13.
- 6 — miasteczko nad Obrą na trasie Wolsztyn — Skwierzna = 3 — 11 — 22 — 8 — 3 — 19 — 23.

ROZWIĄZANIA Z NRU 198

KRZYŻÓWKA z HASŁEM: Jasio, starcie, Korea, kwatery, raksa, Koran, waran, pajac, akolada, gemma, kronika, jenot, joker, serek, Osaka, tasak, ucier, redan, toga, rafa, arak, stal, Warka, rotor, nadir, pagaj, Jemen, chart.
Lew nie łapie much.
KRZYŻÓWKA: nadziak, kanarek, anatema, okolica, Baran, szmat, najem, kapok, nanos, remis, kapar.
SZYPROGRAM: trudno jest iść przez życie wieloma drogami jednocześnie — Pitagoras.
KALAMBUR ANAGRAMOWY: klamra (lak+ram).
ROZWIĄZANIE WIZYTÓWKI: masarz.
NAGRODY wylosowali: Bożena Dzierżner-Werner 65-635 Zielona Góra, ul. Kraljewska 8, Józef Peterman, Szczecin, ul. Marii Dąbrowskiej 22, Krystyna Wardęga, Szczecin, ul. Rosenbergów 69.
Nagrody są do odebrania w redakcji 3 piętro, pok. 53. Zamiejscowym wysyłamy pocztą.

Piramidka matematyczna

Pola piramidki należy zapelnic liczbami tak, aby w polu górnym znajdowała się suma liczb z dwóch pol leżących tuż pod nim.

Kalambur

Parów i czosnku kawałek, jego mięso jest wspaniale.

ARYTMOGRAF

9	49	43	44	45	41
4	2	1	3	45	47
4	48	7	46	6	42
7	21	3	44	42	5
4	8	40	22	45	1
6	7	8	9	21	20
40	12	7	23	20	8
12	7	10	44	42	7
6	42	21	5		

Opracował: Rudolf MACURA

Podpatrzeć u „Telimeny”

OGLĄDAJĄC jesiennie-zimowe kolekcje mody damskiej warto zwrócić uwagę na dodatki. Tym bardziej jeśli u progu nowego sezonu nie będzie okazji do sprawienia sobie szalowego okrycia. Obnoszony i już niemodny płaszcz czy kurtkę można „umodnić” nadając sylwetce akcent nowoczesności pomysłową czapkę, kolorowym szalem albo fantazyjnie omotaną wokół głowy chustą. Innym sposobem na urozmaicenie i odświeżenie starej garderoby są przeróbki. Można coś przeszyć, podłożyć, skrócić itp. Pomyśl ów dostarczy być może łódzka „Telimena”, której ubiory z jesiennie-zimowej kolekcji prezentują na zdjęciu modelki.

Sen bez tajemnic

ŁUDZIE, którzy prowadzeni światłem księżycy spacerowali po gzymsach i balkonach z wyciągniętymi przed siebie rękami wywoływali do niedawna zabobonny lęk. Uważano ich za opętanych przez diabła. I dziś zresztą sennowództwo, czyli samnambulizm — jak fachowo określa medycyna tę przypadłość — należy do zjawisk owianych nimbem tajemniczości i obrosłych licznymi anegdotami, mimo iż medycyna wyjaśniła już szereg okoliczności z nim związanych.

PRZED wszystkim więc ustalono, że lunatyzm jest chorobą najczęściej przejściową, związaną z okresem dojrzewania. Występu-

je przeważnie między 10 a 15 rokiem życia i dotyczy dwa razy częściej chłopców niż dziewcząt. Czasz neurologów przyjmuje, iż jest on wynikiem tzw. niedojrza-

łości układu nerwowego. Uważają oni mianowicie, że układ nerwowy dojrzewa proporcjonalnie do dojrzałości somatycznej. Zdarza się jednak, że w procesie tym nie nadąża. Może to być spowodowane czynnikami środowiskowymi bądź dziedzicznymi, najczęściej jednak, bo w ponad 80 proc. badanych przypadków, niedojrzałość układu nerwowego miała bardziej ewidentne przyczyny — była skutkiem urazów czaszkowo-mózgowych, neuroz, epilepsji lub zachorowań infekcyjnych. w wyniku

których nastąpiło porażenie systemu nerwowego. W takich przypadkach osłabiony, niedojrzały układ nerwowy — przekonują zwolennicy tej tezy — nie nadąża wytworzyć odpowiednich hamulców, specjalnych funkcji, które potrafiłby regulować te wszystkie czynności, jakie powinny być kontrolowane we śnie. W rezultacie sygnaty płynące z wnętrza organizmu — np. z pęcherza moczowego czy przewodu pokarmowego, bądź z zewnątrz — w postaci bodźców wrozkowych czy słuchowych, wywołują mechanizmy powodujące lunatyzm, moczenie nocne, występujące u małych dzieci nocne lęki, wrzaski najgroźniejsze ze zjawisk, bo w wielu przypadkach u noworodków i małych dzieci kończące się zgonem — tzw. bezdech.

Z czasem jednak, twierdzą neurologi, kora mózgowia dojrzewa. Procesy zachodzące w organizmie są właściwie kontrolowane i patologiczne zjawiska — zanikają. Choć, oczywiście, mogą przetrwać i występować nawet przez całe życie. Jeśli u podłoża nieprawnidłowych reakcji leżą zmiany organiczne.

Lunatyzm

Pyk, pyk z fajeczki

FIRMA Douwe Egberts produkuje jedyności rodzajów popularnej „Amphory”. Największą popularnością wśród fajczarzy cieszy się sześć z nich:

- ♦ Brązowa (Regular) — ta mieszanka nie jest klasyfikowana jako aromatyczna, choć dodane są tzw. przyprawy smakowe i zapachowe. Pałi się wolno, jest łagodna. Szczególnie ceniona przez znawców.

Prawie wszystko o sześciu kolorach

- ♦ Czerwona (Full Aroma) — najpopularniejsza wersja „Amphory”. Zapach jest bardziej intensywny niż smak. Mieszanka 20 tytoni, o aromacie pomarańczy, malin, kwiatów i odrobiny mentolu.
- ♦ Niebieska (Mild Aroma) — jest komponowana identycznie jak mieszanka Regular, z tym, że dodaje się więcej aromatu. Zaliczana do mieszanek lekkich.
- ♦ Zielona (Rich Aroma) — komponowana głównie z tytoni ciemnych. Podczas palenia wyczuwa się smak miodu, wanilii i karmelu. Ceniona przez tych palaczy, którzy lubią otaczać się rzeczywistością wonnym dymkiem.
- ♦ Czarna (Black Cavendish) — jak nazwa wskazuje, jest to mieszanka czarnych tytoni, dwukrotnie fermentowana. Tytoń dla znawców.
- ♦ Złota (Golden Cavendish) — przeciwieństwo poprzedniej mieszanki. Jest kompozycją jasnych tytoni. Smak i zapach — łagodny.

Warto wiedzieć

- ♦ TAK bardzo obecnie modny jedwab ma tę wadę, że zwłaszcza białe, ma skłonność do żółknięcia. Aby temu przeciwdziałać dobrze jest odzież z białego jedwabiu przed praniem zanurzyć na go najmniej godzinę w surowym mleku. Następnie prać w rozwarze płatków mydłańnych w prawie zimnej wodzie. Płukać kilkakrotnie, do ostatniego płukania dodając kostkę cukru (usztywnia) i sok z cytryny lub kwasu cytrynowy. Nie wyżymać! Grube tkaniny jedwabne, których nie trzeba usztywniać dobrze jest płukać w wodzie z dodatkiem soli.
- ♦ OBUWIE tekstylne typu trampki lub tenisówki znakomicie prać można w pralce automatycznej. Program nastawiamy na 30 stopni C i wylączamy wirówkę. Suszymy następnie w przewietrzanym miejscu wycychając obuwie — żeby nie straciło tiasonu — zmieniły gazetami (trzeba je zmieniać kilkakrotnie).
- ♦ BABLE na pięcie powstałe w wyniku noszenia np. nowych niezbyt wygodnych pantofli można dość szybko zlikwidować przykładając na bolące miejsce, na noc, kompres z mlekiszka chleba zagrnianego z odrobiną mleka i mąki ziemniaczanej.

Z Ireną Gumowską o darach natury

Luksusowa konfitura

— TRUDNO jednym tchem wymienić wszystkie owoce dziko rosnące, a cenne dla zdrowia, ale warto chyba wspomnieć np. o dereniu.

— Dereni znanych jest ok. 40 gatunków, w Polsce zaś występuje tylko kilka: dereni właściwy, krzew lub drzewo dorastające do 8 m wysokości, dereni żagłowowy, używany na żywoploty i dereni świdwa o czarnych owocach.

— Na czym polega wartość ich owoców?

— Dereni ma tyle witaminy C, co truskawka i berberys. Występują odmiany o nieco większych owocach, ale zawsze jagódki są mniejsze od np. czereśni. Można jądca owoce bezpośrednio z krzewu, najsmaczniejsze są jednak w przetworach. Nieraz wydrylowanych jagódek używa się do nadziewania ciast i ciasteczek. Przemysł stosuje je również do produkcji cukierków, a znawcy twierdzą, że wódka-dereniówka jest doskonała.

— Jakie przetwory można robić z derenia?

— Choćby przecier: oczyszczone, umyte owoce wrzucić do rondla z niewielką ilością wrzącej wody, krótko zagotować i gorące przetrzeć przez sito. Odrzucić pestki i skórki, a przecier należyć do słoików i pasteryzować. Zimą, przed użyciem, osłodzić do smaku i używać do ciast, pierożków czy kremów.

— Wspomniała pani o konfiturach.

— Przetwór ten zawsze należał i do dziś należy do konfitur luksusowych. Nie tylko ze względu na smak i wygląd, ale i dlatego, że wymaga więcej cukru. Na 1 kg derenia — aż do 2 kg cukru. Tak nakazuje stary, klasyczny przepis. Ale można dać nieco mniej i konfitury także się udadzą. Owoce trzeba drylować. Z owoców nie przejrziałych pestkę po prostu się wyciska. Do 2 kg cukru wlewa się 2 szklanki wody i gotuje gęsty syrop. Potem wkładamy owoce, mieszamy i

odstawiamy do następnego dnia. Smaży się konfiturę najpierw na dużym ogniu, potem na wolnym, aż owoce staną się przezroczyste. Gorące nakłada się do gorących słoiczków i szczelnie zamyka.

— Czym różni się dżem z derenia od konfitur?

— Połowę owoców przeznaczonych na dżem należy rozgotować i przetrzeć przez sito. Pozostała połowa — trudno! — trzeba jednak wydrylować. Przecier zagęścić do połowy objętości i dodać cukier, powinno go być tyle, ile jest wydrylowanych owoców plus połowa objętości zagęszczonego przecieru. Do usmażonego przecieru wrzucić wydrylowany dereni i smażyć z przerwami na wolnym ogniu aż do przejrzystości owoców. Dobrze jest doprowadzić do wrzenia i odstawić. Kilkakrotnie powtarzać te czynności. Gorący dżem wkładać do gorących słoików i zamykać. Można też jabłka, z odmian nie rozpadających się, pokrajane na ćwiartki, smażyć w dżemie dereniowym. Na 1 kg derenia wziąć 2 kg jabłek i 1 kg cukru.

W naszej kuchni

KAPUSTA Z BOCKIEM WĘDZONYM

GŁÓWKA kapusty, 10, cukier, pieprz do smaku, sól, dkg wędzonego boczku, 2 cebule, zielony koper.

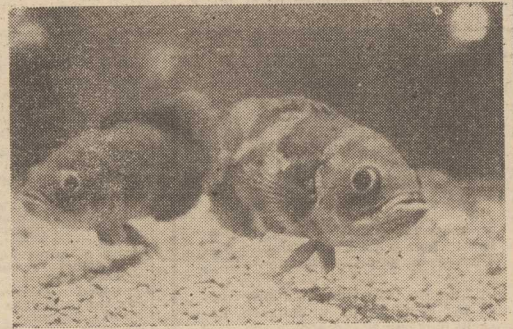
Poszatkowaną kapustę włożyć do wrzącej wody, dodać przyprawy do smaku oraz drobno pokrojoną cebulę i po krótkim gotowaniu bez przykrycia dogotować w przykrytym naczyniu. Pod koniec gotowania odparować wodę, a kapuszę wymieszać z drobno pokrojonym stopionym boczkiem oraz posypać zieleniną.

Egzotyka w akwarium

JESIEŃ nastąpiła na dobre, dni są coraz krótsze i chłodniejsze. Każdy akwarysta powinien o tym bezwzględnie pamiętać, gdyż cały podwodny świat roślinny i zwierzęcy od czuwa zmianę pory roku. Niemal wszystkie rybki akwariorowe pochodzą z obszarów tropikalnych i umiarkowanych, gdzie nie mają miejsca znaczne różnice temperatur w ciągu roku. Na mniej więcej stałym poziomie utrzymuje się intensywność światła słonecznego.

O tej porze roku trzeba więc dbać o utrzymanie stałej temperatury w akwarium. Sprawa to wiele kłopotu, jeśli mamy zbiornik nie ogrzewany. Woda jest bardzo podatna na zmiany temperatury w pokoju, często dochodzi do zachwiania równowagi biologicznej, ryby i rośliny zaczynają chorować. Należy też pamiętać, iż w akwarium z wodą o temperaturze pokojowej nie ma możliwości hodowli

To już jesień

zbyt wielu gatunków rybek, statem, pozwalającą utrzymać stałą temperaturę, lub też może zatem obyć się bez grzałki kilkustopniową z regulowaną wydajnością ciepła. Warto też pamiętać, iż moc umożliwiająca hodowanie rzeczywiste egzotycznych ryb. Decydując się na zakup urządzenia elektrogrzebnego, najlepiej wybrać grzałkę z termopier

Opowiadanko sensacyjne

IRWIN GODDARD uważał, że przyszedł na świat w romantycznym wieku i z tego powodu został antykwarem. W czterdziestym roku życia wyglądał jak prawdziwy antyk: był chudy, długowłosy o ponurym wejrzeniu. Ponure wejrzenie było wynikiem dojścia do wniosku, że nie jest dobrym antykwarem. Kupował swoje towary, jak inni, na aukcjach. Niestety, wielu było takich, którzy podrabiali lub fałszowali antyki i Irwin zawsze dawał się na to złapać. Był jednak cierpliwy, pewnego dnia szczęście musi zapukać do jego

pismem. Kiedy przeczytał tekst, wiedział, że szczęście jednak go nie opuściło. „Ja, Montague Willigray chciałbym przed śmiercią oczyścić swe sumienie. Stwierdzam, że w dniu 17 stycznia 1872 roku zamordowałem z chęciwością mego wspólnika Jeremiaha Fleetwooda. Sporządziłem ten dokument, prosząc równocześnie Boga o przebaczenie. Montague Willigray”. Irwin drżał z podniecenia. Przynajmniej się do morderstwa sprzedał stu laty. Szkoda, że list nie jest z nieco późniejszej daty, chociaż...

Willi Willigraya, majestatycznie budowlą, obok której Irwin często przechodził, stała przy Park Avenue. Mieszkała tam panna Sara Willigray, wnuczka założyciela majątku Willigrayów. Stara panna wyglądała jak relikwija przeszłości. Kiedy zobaczyła jego wizytówkę z napisem „Handlarz antyków” otworzyła drzwi szerzej. — To bardzo miło, że pan przyszedł, panie Goddard. Jest pan zapewne zainteresowany resztką zbiorów pozostałych po Montague Willigray... Irwin usiadł w pokoju urządzonego w stylu wiktoriańskim i wyjaśnił, że przybył nie jako kupiec a raczej jako sprzedawca i wyciągnął z kieszeni fotokopię wyznania jej dziadka. Starsza pani dokładnie prze-

nego przez mordercę, ponieważ wszedł w jego posiadanie wskutek przestępstwa. Każdy sąd... — Co zamierza pan zrobić? — zapytała pobladła starsza pani. — Zamierzam sprzedać ten dokument najwięcej oferującemu. Albo pani albo potomkom Jeremiaha Fleetwooda. — A cena? — Dziesięć tysięcy dolarów. — Pięć tysięcy. — Osiem tysięcy. — Zgoda. Przyniosę panu pieniądze pojutrze. Irwin Goddard zatarł ręce, nareszcie udana transakcja. W czwartek przed sklep Irwina podjechał Rolls-Royce. Przez zakurzone szyby zobaczył, że wysiadła z niego Sara Willigray. Kiedy weszła podsunął jej krzesło.

Tajemnica starego kufra

drzwi. I miał rację, szczęście nadeszło w postaci kufra gabinetowego z mosiężnym zamkiem i miedzianymi okuciami. — Proszę państwa — zapewniał lektator — ten kufier pochodzi ze spadku po Montague Willigray. I nie muszą przecie mówić państwu kim on był. Spadek był tak wielki, że ten kufier sprzedajemy bez zna-

Następnego dnia Irwin poszedł do biblioteki miejskiej i przejrzał gazety z roku 1872. Znalazł tam wiadomość o śmierci Jeremiaha Fleetwooda. Nie- szczęśliwy wpadł wraz ze

czytała dokument i zwróciła mu go z uśmiechem. — Zawsze uważałam, że ze śmiercią Jeremiaha Fleetwooda coś było nie w porządku. Teraz jednak wszystko jest prze-

— Czy mogłabym zobaczyć kufier dziadka aby stwierdzić czy jest to ten sam? — Przyciągnął z kąta kufier i otworzył go. Sara dokładnie obejrzała zawartość. — Tak, to jest kufier mego dziadka. Mieliśmy zamiar spalić go przed pięćdziesięciu laty — podała Irwinowi kopertę — Podczas kiedy pan będzie liczył pieniądze napilabym się z przyjemnością kieliszek koniaku. — Ależ naturalnie — powiedział Irwin — połóżmy kopertę na stole i wyjmij z kufra flaszkę whisky Montague Willigraya. Napelnij dwie kryształowe szklanki i wręcz je starszej damie. — Za majątek rodziny Willigray — powiedział i szybko wypił. — Czy wie pan jak umarł mój dziadek? — zapytała Sara, trzymając swój kieliszek w dłoni.

— To świetny trunek — stwierdził Irwin — nie dziwne, po tylu latach — nagle wargi odmówiły mu posłuszeństwa. — Dziadek popełnił samobójstwo — powiedziała Sara — teraz wlemy dlaczego i jak. Babka, bojąc się skandalu, uprosiła naszego lekarza domowego aby stwierdził jako przy- czynę zgonu atak serca. Potem zapakowała jego rzeczy do kufra: koszulę, kurtkę i flaszkę koniaku, z której się pan napił, panie Goddard — wzięła ze stołu kopertę oraz list dziadka i podeszła do drzwi — mam nadzieję, że nie będzie pan długo cierpiał.

Irwin miał przecucie, że w tym kufurze ukrywa się jego szczęśliwy los. Kupił więc kufier za pięćdziesiąt dolarów. Z bijącym sercem otworzył kufier w antykwariacie i drżącej ręką koma uniósł pokrywą. Starzyzna, pomyślał nie tylko starzyzna. Szczęście znów, nie uśmiechnęło się do niego. Podarta koszula męska, fason z roku 1890, para brązowych pantofli filcowych, drewniana kaszka ze spinkami do kołnierzyka i mankietów z kości słoniowej. Może przyniosą pięć dolarów. Zniszczona aksamitna kurtka.

swym powozem w przepaść. W notatce nie było mowy o podejrzeniu morderstwa. Fleetwood i Willigray byli właścicielami lukratywnego przedsiębiorstwa tekstylnego. Irwin wrócił do domu i długo myślał. Około południa miał już plan.

dawnione i nie można posadzić mordercy na krześle elektrycznym. — Przestępstwo jest przedawnione, taskawa pani, ale nie następstwa. Potomkowie zamordowanego mogą rościć sobie prawa do majątku pozostawio-

Uśmiechnij się!

PRAWDZIWEK PRAWDZIWKIA

— Ależ ja oddałam do naprawy tylko maszynkę do mięsa.

George B. WELL

Aleksander Dumas

D'Artagnan
 Według znalezionej rekopisu
 77
 Napastnicy zakleli starczyście. Jeden z nich rzucił się do drzwi i zatamował drogę. Dwaj pozostali skończyli do niego. D'Artagnan rozpoznał w jednym z nich Roquemonta.
 — Ha! morderca! — krzyknął i natychmiast na obydwóch. Roquemont wznosił przeraźliwie.
 — To nie jest nasz człowiek! Prędko załatwmy się z tym!

W odpowiedzi rapier D'Artagnana przeszył gardło towarzysza Roquemonta. Trzeci, podbiegłszy do drzwi, zaatakował muszkietera z tyłu. Tylko cud ocalił rycerza.
 D'Artagnan domyślił się wszystkiego. Mile de Sirle namówiła trzech drabów, by zabili Bassompierre'a. Myśl o nikczemności kobiety i lajdactwie zbiorów doprowadziła go do wściekłości.
 — Więc wam się zachciało ciała Bassompierre'a, co? — zawołał. — Bezwstydnicy mordercy kobiet! Cade-dis! Oto wasza nagroda, lajdacki! I znów rapier muszkietera przebił gardło trzeciego napastnika. Zbir zwalił się na ziemię jak długi. Teraz kolej na Roquemonta. D'Artagnan zaatakował go z taką furją, że i ten nie mógł się oprzeć. Cofał się wstecz aż do łóżka, na którym leżał trup de Sirle.
 — Świętnie! — zawołał D'Artagnan. — Zdechniesz jak pies przy niej, którą zamordowałeś, lotrze!
 Roquemont bronił się zaciekłe. Czymże jednak była ta obrona wobec młynka szabli przeciwnika, który go formalnie omamił. Atak był bezlitosny. Obrona bezna- dziejna. Po chwili D'Artagnan wpakował pół szabli w pierś mordercy. Krew buchnęła strumieniem. Z wykrzywną twarzą zwalił się na łóżko. Odsłonięta kurtyna ukazała oczom muszkietera skurczoną postać niezwyłej de Sirle.
 — Sprawiedliwość zadość! — zawołał D'Artagnan, spoglądając na pobojowisko. Wzdrygnął się. Ubrał się szybko, nakrył się płaszczem Bassompierre'a i pospieszył do celu swego wieźnia.
 — Czy jesteś tam M. de Bassompierre? — zawołał. Szybko, szybko!
 Bassompierre wpadł z kindziałem w rękę. Oniemiał na widok D'Artagnana.
 — Na Boga! To M. D'Artagnan!
 — Czy twój płaszcz, monsieur? — D'Artagnan podał płaszcz marszałkowi. Zjawiałem się tu na czas,

by cię ocalił. Przyszli tu zamordować cię. Idź zobacz sypialnię...
 Bassompierre był oszołomiony. Zrozumiał jednakże, że nic mu w tej chwili nie groziło. Nie rozumiał przecież wszystkiego. D'Artagnan nie chciał, by rozumiał.
 Bassompierre skierował swe kroki do sypialni. Po chwili wydał cichy okrzyk przerażenia i wrócił do D'Artagnana.
 — Ona... umarła... Kto ją zabił?
 — Skąd ja mam wiedzieć — zaśmiał się zgrzylliwie D'Artagnan. — Lecz chodźmy stąd, później będziemy mówić. Bądź łaskaw, monsieur, postępować za mną.
 Z ręką na szabli D'Artagnan poprowadził marszałka do ogrodu, następnie do stalni. W kącie pod latarnią drzemał pacholek. Muszkieter dotknął go końcem szabli.
 — Konie tych morderców! — zawołał D'Artagnan do ucha śpiącego. — Mordercy zabili twoją panią, lecz ja ją pomściłem. Prowadź do bramy i otwórz ją. Naprzód!
 Struchlały pacholek wypełnił rozkazy muszkietera milcząco. Brama nie była strzeżona.
 W kilka sekund później obydwa rycerze znaleźli się na drodze.
 — Nic z tego wszystkiego nie rozumiem, monsieur — przerwał pierwszy milczenie Bassompierre. — Wiem tylko, żeś mi uratował życie. Gdybym tylko mógł ci się odwdziżyć...
 D'Artagnan podjechał do marszałka.
 — Owszem, możesz, monsieur — odpowiedział szczerze. — Madame de Chevreuse życzyła sobie, bym pojechał do królowej i wypowiedział trzy wyrzuty. Te wyrzuty upewnią Jej Królewską Mość, że na razie nie potrzebuje obawiać się swych wrogów.

redm

